

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی
گرافیک و صفحه آرا: سعید غفوری

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی خراسان
توزیع: نشر گستر امروز

گفت و گوی
صبا با بهرنگ
علوی بازیگر فیلم
«شاه نقش»:

جدایی از جهان ناصر عشقی برایم سخت بود

علوی اذعان کرد: «من به عشق بهروز وثوقی بازیگر شدم و آرزو دارم روزی کنار ایشان همکاری کنم.»
او گفت: «سعی کردم در بسیاری از سکانس‌ها و پلان‌ها به ژست‌ها و فیگورهای معروف بهروز وثوقی وفادار باشم و خودم را به آن فضا نزدیک کنم تا هم جهان هنروران و هم این دلدادگی آنها نسبت به قهرمانان فیلم‌هایشان را به تصویر بکشم.»
او در ادامه از اهمیت طراحی گریم و لباس در نزدیک شدن به فضای دهه پنجاه می‌گوید: «از امید گل زاده تشکر می‌کنم، من اصلاً انتظار نداشتم که بتوانیم تا این حد به فضای آن دوران نزدیک شویم ولی گریم و طراحی لباس بسیار به آن فضا و تیبیکال نقش‌های معروف نزدیک شد.» علوی همچنین از واکنش مردم در پشت صحنه می‌گوید: «مردم... ما را در آغوش می‌گرفتند، گریه می‌کردند می‌گفتند: «دلما برای بهروزمان تنگ شده است.» من واقعا آرزو کردم که خود آقای وثوقی آنجا بودند تا ببینند مردم چقدر هنرمندشان را دوست دارند و دلتنگ او هستند.»
این بازیگر بیان کرد: «برای اینکه بتوانم نقش دیگری را ایفا کنم سعی کردم خیلی زود از جهان ناصر عشقی خارج شوم اما جدایی از جهان ناصر عشقی برایم سخت بود... وقتی که قرار شد لباس‌ها را تحویل دهم و کار تمام شده بود، واقعا اشک ریختم و دلم برای ناصر عشقی تنگ شد.»
وی درباره صحنه‌های اکشن فیلم توضیح می‌دهد: «ما تمرینات بسیار زیادی انجام دادیم... در برخی سکانس‌ها، به خصوص سکانس پایانی فیلم... مجبور بودیم برای اینکه آن حال و هوای واقعی و حس درگیری فیزیکی به درستی به مخاطب منتقل شود، ضربات را واقعی وارد کنیم و نتیجه این کار سه روز خانه‌نشینی از شدت کوفتگی بوده است.»
علوی در پاسخ به این پرسش که کدام وجه شخصیت ناصر عشقی به او نزدیک‌تر است، می‌گوید: «آن بخشی که ناصر عشقی هنوز به قدرت نرسیده و پشت میز ننشسته، به روحیه واقعی من نزدیک‌تر بود... اما وقتی به قدرت می‌رسد و باغی می‌شود کاملا از من دور بود و گویی این خاصیت قدرت است که... بعد از مدتی شرایط آنها را تغییر می‌کند و این وجهه از من دور بود.»
وی سپس اشاره می‌کند: «در این فیلم، هنروران نماد مردم هستند که به وعده‌های مسئولین امید می‌بندند، اما در نهایت اتفاقی نمی‌افتد... زمانی که «رضا شهاب» جای «ناصر عشقی» می‌آید و مجدد قاب عکس را عوض می‌کند به خوبی نشان می‌دهد ما در یک سیکل معیوب گیر افتاده‌ایم و این چرخه ادامه دارد.»

بهرنگ علوی، بازیگر نقش «ناصر عشقی» در فیلم سینمایی «شاه‌نقش»، درباره اینکه تمرکز اصلی اش در ایفای این کاراکتر بر کدام جنبه بوده است توضیح می‌دهد: «اگر منظور شما از تمرکز همان لایه‌های شخصیتی و حالاتی است که نقش دارد باید بگویم محتوا و قصه جدا از کاراکتر نیست؛ همان‌طور که هیچ‌یک از ما نمی‌توانیم خودمان را از جامعه‌مان جدا بدانیم، شخصیت‌های فیلم هم با توجه به شرایط اجتماعی به هم پیوسته‌اند، بنابراین من همزمان به فضای شرایط اجتماعی این افراد و خود نقش توجه داشتم.» او با تأکید بر اینکه سینما «تاریخ شفاهی» هر دوره است، اضافه می‌کند: «برای مثال اگر کسی بخواهد بفهمد دهه‌ی پنجاه جامعه‌ی ایران یا دهه‌ی هفتاد فرانسه چه حال و هوایی داشته، کافی است به سینمای همان دوران نگاه کند، این همان بخشی است که من برای ساخت نقش باید خود را با شرایط اجتماعی زمان و محیط تطبیق می‌دادم.»

مهدیه مالکی
گفت و گو

خاص کار می‌داند و اظهار کرد: «روز اول وقتی شاهد احمدلو، سه پایه دوربین را در خیابان ارباب جمشید کاشت و من لباس مخصوص کندویی را به تن کردم، به محض شنیدن «سه، دو، یک... حرکت» احساس کردم با ماشین زمان به دهه پنجاه رفته‌ام و هنرپیشه آن دوران هستم.»
او ادامه می‌دهد: «یکی از بزرگترین حسرت‌های زندگی‌ام این است که چرا بازیگر دهه پنجاه سینمای ایران نبودم، همان دوره‌ای که بسیاری از افراد را عاشق سینما کرد که هنوز نیز بعد از گذشت چهل و اندی سال، رد پای آن سینما و بازیگرانش در کارهای بازیگران جوانی که امروزه در سینما می‌درخشند می‌بینیم و این نشان‌دهنده آن است که تحت تأثیر سینمای آن دوره هستند حتی اگر قصد تقلید نداشته باشند.»
او درباره فضای ذهنی اثر و نزدیکی نگاهش به شاهد احمدلو توضیح می‌دهد: «چون فضای ذهنی من و شاهد احمدلو خیلی به هم نزدیک بود، احمدلو در شاه نقش تعمداً می‌خواست پارودی بسازد و با ارجاع و کپی‌برداری و ادای دین آگاهانه به سینمای کلاسیک داشته باشد.» علوی یکی از لحظات خاطره‌انگیز فیلمبرداری را این‌گونه روایت می‌کند: «یادم هست زمانی که برای گرفتن پلان مربوط به خروج قهرمان از جلوی گرمابه نواب رد شدیم، تنها هدفمان بازسازی همان نگاه معروف قیصر بود؛ همان لحظه‌ای که از حمام بیرون می‌آید و قاب خارج می‌شود، زمانی که من با آن گریم و لباس ظاهر شدم، فضا متفاوت شد، ناگهان مردم جمع شدند و برخی می‌گفتند «بهروز وثوقی به زیرگذر آیمنگول برگشته...» و من آن لحظه دیدم که چقدر مردم دلتنگ آن سینما و اسطوره‌شان هستند.»

علوی بخشی از هویت ناصر عشقی را در زندگی هنروران عاشق سینما می‌بیند و می‌گوید: «بخش دوم، زندگی هنروران فیلم است که هر کدام از آنها عاشق یک هنرپیشه و قهرمان قصه هستند و سعی می‌کنند در طول زندگی خود را شبیه او کنند، آنها به آدم‌های جهان فیلم وفادار هستند و ناصر عشقی نیز یکی از همین کاراکترها است.»
او با اشاره به دیالوگ همسر ناصر در فیلم نقل می‌کند: «به من گفته بودن تو عشق بهروز، چشات فردینیه ولی ناصر صدات می‌کن» و همین جمله نشان می‌دهد که ناصر کلاژی از هنرورانی است که عاشق سینمای دهه پنجاه‌اند و می‌خواهند آن فرم و تیپ را وارد زندگی خود کنند.»
علوی درباره روند رسیدن به نقش هم توضیح می‌دهد: «فیلمبرداری «شاه‌نقش» چهل شب زمان برد که من در تمام این مدت، هر شب قبل از خواب فیلم‌های بهروز وثوقی را تماشا می‌کردم.» او تأکید می‌کند که برخلاف تصور اولیه برخی مخاطبان، قرار نبوده تقلیدی از بهروز وثوقی ارائه کند: «در نوع تبلیغات فیلم، سوءتفاهمی برای مخاطبان پیش آمده بود و تصور کردند که من قرار است تقلیدی از بهروز وثوقی انجام دهم؛ در صورتی که چنین چیزی درست نبود بلکه شخصیت ناصر عشقی که من بازی کردم، فردی عاشق هنر و سینما است که سعی دارد شبیه قهرمان محبوبش باشد چون کار هنرور تقلید از قهرمان و اسطوره فیلم‌هایش است.»
این بازیگر با یادآوری نخستین روز فیلمبرداری، آن تجربه را یکی از لحظات

نویسنده، تهیه‌کننده و کارگردان حسین قناعت

دختر برفی

بازیگران
امیرحسین رستمی
هنگامه حمیدزاده
شقایق دهقان
آناهیتا همنی
سیاوش چراغی‌پور
رامین ناصر نصیر
عباس معیوب
غلام قلندری
بازیگران خردسال
هیلدا کردیچه
رایان سارک